397

9

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA.

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
manè diſcutienda in Scholis Medicorum, die Martis, vigeſimo Martii, M. DCC. XLII.

M. PAULO-JACOBO MALOUIN,
è Regiâ Scientiarum Academiâ, Doctore Medico, Præſide.

An Herniæ inguinali cum adhæſione, Subligaculum nocet?

I.

MIRA profectò corporis humani ſtructura! quùm tamen in ipsâ naturali partium conformatione nonnihil imperfectum ſit; corpus ſit ægritudinibus obnoxium. Exterior *Peritonæi* portio naturâ ſuâ in inguina producitur, atque Abdominis muſculis, in quibuſdam ſui regionibus minùs fulcitur; obliqui deſcendentes, quaſi annulos exhibent verſus inguina: aſcendentes, veluti arcus effingunt: tranſverſi, molles tantùm limites ſunt: recti verò ſejunguntur ad umbilicum, quo perforatur linea alba.

Aliquando relaxantur hæ partes ; aut ipſis infertur vehementior vis , vel ab aliquo corporis conatu , vel à nimiâ opimarum alvi partium mole ; unde , nonnunquàm Omentum , ſæpè Inteſtinum , demùm utrúmque , extra abdomen exitum perpetuò molientia , utpote ſummè mobilia , ad inguina exiliunt ; vel quùm interna ipſa *peritonæi* lamella tranſilit ſuos limites , vel quùm rumpitur ; atque ibi repertâ viâ , paulatìm ab inguinibus in ſcrotum demittuntur ; unde hernia enaſcitur. Dirum ſanè morbi genus , ac vulgare ! Cui levando proficit ſubligaculum firmandis partibus continendíſque , dummodò hoſpitalibus in ſuis ſedibus , hæ repoſitæ ſint ; aliàs noceret.

I I.

NATURA , quantumvis potens , ærumnas patitur ſuas , & aliquando deficit : deficienti ſuccurrere ars operoſa nititur. Alvinis viſceribus cohibendis , quaſi totidem ſunt faſciæ molles , abdominis muſculi , qui à munere ſi deſciſcant ſuo , cingulis habilibus ad hernias coercendas lumbi redimiuntur. Hæc ita corpus circumcingunt ſubligacula , ut ab eâ parte quæ herniæ locum pertingit , tenero inſternantur pulvino , ita confecto , ut ipſo adnitente , foramen ramicis obturent.

Quàm ſedulò autem vitari debeat partium herniam conſtituentium compreſſio , vix dici poteſt : nunquam hâc in re ſatis magna ſit Medici cautio. Molles ſcilicet hæ partes ſubligaculi globulo facilè vellicantur , contunduntúrque ; unde inflammatio , ſtrangulatus , iliaca affectio , gangræna , cita mors.

I I I.

VEL omenti , vel inteſtini , vel utriúſque extra abdomen prolapſus , res mala : ſi fit cum adhæſione , peſſima. Sæpe autem in herniâ adhæret omentum , ſæpius inteſtinum ; ſimul etiam non rarò fit ſacci hernioſi adhæſio , vel in arcubus muſculorum abdominis , vel in ſcroto tunicæ *vaginali* , quùm gravatæ occalent partes. Hæ ſic adhærentes extra abdomen lubricæ partes , indociles reductionem pati , devias pertinaciter affectant ſedes , atque in alvum nullâ arte reponi poſſunt , niſi præſente adhuc inflammatione , in morbi initio , quo tempore quidem adhæſio ſimul cum inflammatione , reſolventibus externè applicatis , & diluentibus internè ſumptis , ſolvi poteſt ; aliàs , ipſam avellere non potis es , niſi diſſecentur ramicoſæ partes ſimul adhærentes ; quod propter innumera damna quæ iſtud medendi genus neceſſariò ſequuntur , temerè ſuſcipias.

I V.

PARTES externâ vi divulſas , iterùm jungere , Naturæ opus mirabile ; at partes naturâ ſuâ ſejunctas conglutinare , mirabilius. Diverſæ

corporis partes, ut inteſtinum & omentum in ſacco hernioſo: ſaccus hernioſus ipſe, & tunica *vaginalis* in ſcroto, proximè ſi ſe tangant, invicem adhæreſcere poſſunt, ſicut rami arborum ſe propiùs contingentes, ſimul aliquando coaleſcunt. Hoc autem in arboribus non fit, niſi priùs exuta fuerit exterior ipſarum pellicula; tunc enim, ejus, quæ ſubeſt, partis herbaceæ tubuli tubulis applicantur, & commune ramis alimentum invehunt. Eâdem ratione, diverſæ corporis animati partes, etſi contiguæ ſint, non poſſunt tamen ſimul coaleſcere, niſi priùs extima earum delibata fuerit cuticula; quâ quidem avulsâ ſe mutuò oſculantur vaſa, & ſuos inter ſe liquores communicant; atque hujus vulnerationis ſanatio, partium adhæſionem perficit.

Intimo ex abdomine lapſus, ſive omenti, ſive inteſtini difficili excremento tumentis, inflammationem vel leviſſimâ de causâ accerſit: inflammatæ partes ſuccis lentis turgidæ, humorem ſpiſſum ſubalbidúmque exudant, qui ſæpe pro Pure perperàm habetur. Humore iſto conglutinantur partes inflammatæ, atque diutiùs durante inflammatione, acris-*urinoſus* fit; & deinde *alkalicus*, partium inflammatarum cuticulam corrodit & abſumit. Eheu: quanti hinc ſequuntur dolores! quantas hoc edit ſtrages! quanta movet funera!

V.

QUÒ efficacius aliquod in Medicinâ remedium eſt, eò, ſi perperàm adhibeatur, plus importat mali. Subligaculum in herniis maximum eſt adjumentum; intempeſtivè admotum, plurima infert incommoda; partes in abdomine non repoſitas, ubi comprimit, graviter nocet: reponi autem non poſſunt, quùm ſimul adhæreſcunt.

Non tamen ſemper eadem eſt, ſed interdùm diverſa medendi ratio; ſic in aliquibus obſervatum fuit, maximè obeſis, *epiplocelen* cum adhæſione, ſubligaculo non-nihil ſanatam fuiſſe, quia omentum in compreſſionis punčto, ita exile temporis lapſu factum eſt, ut dilatati annuli ſeſe in integrum ferè reſtituerint, dùm ſupra & infra tumidum abſque moleſtiâ erat omentum. Sæpe etiam, quùm omentum vaſtiùs tumens retro compelli non poteſt, quanquàm maximè patentes ſint annuli, digitis leniter versùs Penem amovetur omentum, atque ita collocatur, ut propè, versùs crus imponatur ſubligaculi pulvinus, omentum non comprimens, ſed impediens ne ſimul exiliat inteſtinum.

Interdùm quoque evenit, ut & inteſtinum, & omentum, adhærentia ſacco hernioſo qui liberè pendulus erat in ſcroto, abſque adhæſione tunicæ *vaginali*, ſenſim reducta fuerint in abdomen retinaculo cavo, quod potiùs ad *ſuſpenſorii* continentis, quàm ad ſubligaculi comprimentis ſpeciem accedit. Antequàm autem hanc tentet reductionem Medicus providus auſpex, clyſteribus inteſtina vacuari præcipit, atque diuturnâ ciborum abſtinentiâ, ſanguiniſque copiosâ miſſione exonerari curat vaſa, quæ varicoſa ſunt in parte hujus herniæ extimâ; extima autem

hæc pars in alvum reducta, intima fit; hácque ratione, fortiter comprimuntur dilatata hæc vasa; unde, nisi priùs vacuata sint, oriuntur atroces colici dolores, & acerbæ iliacæ affectiones; ad quæ quidem sedanda, hernia revocanda est: quod ipse observavi.

Ex his omnibus, non dubitamus asserere generatìm suspensoria adhibenda esse in herniis cum adhæsione, in quibus comprimentia subligacula exitiosos producunt effectus.

Ergo Herniæ inguinali cum adhæsione, Subligaculum nocet.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Josephus - Exuperius Bertin, *Supremi Valachiæ & Moldaviæ Principis Medicus Primarius.*

M. Gedeon de Rabours.

M. Claudius-Antonius Renard.

M. Joannes-Ludovicus Baude de Lacloy.

M. Laurentius Ferret, *Chirurgiæ Gallico Idiomate, Professor designatus.*

M. Petrus-Antonius Lepy.

M. Carolus Dionis.

M. Joannes Midy.

M. Elias Col de Vilars, *Saluberrimæ Facultatis Decanus.*

Proponebat Parisiis NATALIS-MARIA DE GEVIGLAND, Parisinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1742, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.